

Betula pendula

Synonim lac.: *Betula alba*

brzoza brodawkowata

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

Najpospolitsza z brzoź występujących w Polsce. Drzewo o malowniczej koronie, stożkowej, kopulastej lub nieregularnie jajowatej, luźno ugałęzianej. Pokrój lekko „płaczący” za sprawą delikatnych, cienkich, zwisających gałązek. Rośnie szybko, dorasta do 20-25 m wys. i 7-9 m szer. Kora na młodych pędach ciemna, później biała i gładka, łuszcząca się okrężnie, na starych drzewach mocno spękana. Liście jasnozielone, nagie, małe, 3 - 7 cm dł., jajowatoromboidalne lub trójkątne, z ostrym wierzchołkiem. Liście wczesnie rozwijają się na wiosnę, jesienią przebarwiają się na żółto. Drzewo typowe dla terenów jałowych, suchych i piaszczystych, ale dobrze rośnie w każdych warunkach. Potrzebuje dużo światła. Bardzo dobrze znosi zanieczyszczenie powietrza. Gatunek lasotwórczy. Drewno wykorzystywane gospodarczo, zielone części i sok w medycynie. Złe znosi przesadzanie, przenosić można tylko młode drzewa lub starsze z bryłą korzeniową i w pojemnikach. Stosowana do rekultywacji terenów przemysłowych, ale także w założeniach krajobrazowych i miejskich, w parkach i ogrodach.

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMZYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny

rozległy zasięg w Europie i Azji, prawie cała Europa, z wyj. Półw. Pirenejskiego i Bałkańskiego oraz pn. Skandynawii, do zach. Syberii, Ałtaju i Kaukazu; od p.m do ok. 2500 m n.p.m.; w Polsce najpospolitsza z brzoź rodzimych

pochodzenie

pierwsza publikacja: Albrecht Wilhelm Roth (1757-1834) 1788

grupa roślin

liściaste

grupa użytkowa

liściaste drzewa

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty wyprostowany
nieregularny
jajowaty
przewisający (płaczący, zwisły)
stożkowy

docelowa wysokość

powyżej 20

barwa liści (igieł)

jasnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
ładne jesienne zabarwienie
ozdobna kora

zastosowanie

parki
zadrzewienia krajobrazowe
rekultywacja
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

strefa

2

autor: Wojciech Kimel, Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

